

Проповед 249

Вдигнете главите си

Прочит: Лука 21, 25 - 36

Скъпи братя и сестри,

Днес е първи Адвент. С Адвентите, които са последните четири недели преди Рождество Христово, отбелязваме настъпването на Рождество и това е време на очакване. Ние празнуваме адвентите, за да се подготвим за Рождество. Те съвсем естествено са насочени към идването на Исус Христос на тази земя. Днешният текст, както и този от миналото ни богослужение, ни насочват към времето, когато Исус Христос ще се върне на тази земя, за да прибере своите и да въздаде справедливост. Често ни се струва, че това време е много отдалечено, но всъщност, наблюдавайки белезите на времето, можем да установим, че това не е така, дори напротив. Белезите на времето ни свидетелстват, че Исус ще дойде скоро. Затова ние трябва да се подготвим за това, което има да се случи. Един ученик казал веднъж на учителя си: Мили мой учителю, не мога да понасям повече нещо да ме отвлича. Как да намеря най-краткия път до Бога? Учителят отговорил: Където пътят е труден, върви там; вземай това, което хвърля светът и каквото прави светът, ти не прави. Върви срещу света във всичко и тогава ще стигнеш до Бога по най-краткия път. Ако се замислите, ще видите колко много истина има в тези няколко реда. Ние не трябва да се обвързваме с този свят и ако успеем в това, ще се окажем по пътя към Бога. Как вие се подготвяте за идването на Исус Христос? Празнуването на празника Рождество ни напомня година след година, че Исус е дошъл за всеки един от нас, родил се е в ясла, за да ни спаси от всеки грях и провал, за да ни приближи към Себе Си. Празникът Рождество, обаче, ни напомня и нещо друго, което е много важно, а именно, че Спасителят е обещал да дойде отново за нас, обещал е да дойде на този свят, за да вземе своите, да приключи с този свят на злото и греха и да установи вечното царство на Бога. Това е нещо, което никога не бива да забравяме. Животът ни на християни би бил истински само при условие, че ние живеем в светлината на Христовото спасение и надеждата за повторното Му идване. Ако ние не живеем така, значи не сме разбрали посланието на Божието Слово и това, което Исус Христос ни е обещал.

1. Светът се променя. Текстът ни говори за голяма промяна в света около нас. И това е така - светът непрекъснато се променя. За съжаление, не се променя към по-добро, въпреки усилията ни и въпреки, че се опитваме да постигнем по всякакъв начин един по-добър резултат. Евангелист Лука ни предава думите на Исус (25 - 26): ***“И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, които ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне света, защото небесните сили ще се разклатят.”*** Светилата, небесните тела, които дават светлина на този свят, ще се променят и ще започнат да губят светлината си. Преди не много време излезе едно научно съобщение, което говореше точно за това, че слънцето започва да губи част от способността си да свети. Това е много символично. Светлината на тази земя намалява за сметка на тъмнината. И това е така не само за светлината, но и във

взаимоотношенията между хората. Има все повече тъмнина във взаимоотношенията между хората. Ден след ден, ние все повече се отчуждаваме и все повече се отдалечаваме един от друг. Земята се променя, ние се променяме, а светът неумолимо върви към края си. Ние трябва да сме мъдри, за да забелязваме белезите на времето. В стиховете, които прочетохме преди малко, се говори за морето, а според библейските изследователи морето в Новия завет е образ на този свят. Ако прочетем така текста, ще разберем, че светът ще стане неспокоен в последните времена. Ние живеем в един неспокоен свят. Нашият свят постоянно бучи и се вълнува, нашият свят не знае какво иска. Исус говори за нашето време, за нашия свят. Помислете само за това колко често ние говорим за мир и спокойствие, а получаваме точно обратното. Ние живеем в един неспокоен свят, в който не само светлината намалява и злото се разпростира все повече, но и, както се казва в началото на пасажа, **"човеците примират от страх"**. Това също е белег на нашия свят - ние се страхуваме от всичко, като че ли се страхуваме и от сянката си. Светът се променя и то не към по-добро. Нашият свят, колкото и да ни се иска да стане по-добър, става от ден на ден по-лош. Как трябва да живеем ние, християните? Ние трябва да сме образцови граждани на този свят и да се стремим да го направим по-добър, но същевременно трябва да помним - в края на краищата този свят ще бъде унищожен, за да се даде началото на един нов, по-добър свят. Това обаче е само едната част от истината, която казва Исус. Той казва: Да, ще има такива моменти, ще има големи промени, светът ще върви към унищожението си и много хора ще се страхуват, не просто ще се страхуват, а **"ще примират от страх"**. Ние обаче, християните, не трябва да сме такива, ние трябва да се отличаваме от всички останали.

2. Исус идва. В този объркан свят, в който никой не знае какво се случва и накъде отива всичко, ще се случи нещо невероятно. **"И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак със сила и голяма слава."** В света на тъмнината и страха, на объркването и липсата на любов, изведнъж се появява надеждата. Пророк Исаия казва (9, 2): **"Народът, който ходеше в тъмнина, видя голяма светлина; на онези, които седяха в земя на мрачна сянка, им изгря светлина."** Когато дойде това време, всичко ще се промени, ще дойде светлината и любовта. Промяната в човешкия живот винаги е свързана с появата на Бога. Ние не можем да се променяме без Неговото въздействие. Затова, когато Бог се появи, тогава ние можем да вкусим от светлината, да имаме надежда, да имаме увереност, че всичко в живота ни ще има в края на краищата успешен край, въпреки пропаданията и провалите, които имаме и ще имаме. Нашата увереност не е в нашите сили или способности, а в Божия Син, Който даде живота си за всеки един човек, в Божият син, Който ще дойде в сила и с голяма слава. Това е нашата надежда, затова ние трябва да живеем с поглед, насочен към небето, с увереност в сърцето и сигурност, че дори и този свят да се руши и разпада, ние няма да пропаднаем. Един вече се е погрижил за нас, затова имаме шанс да живеем.

3. Вдигнете главите се! Този свят ни натоварва, ние се превиваме под тежестта на нещата, с които ни товари. Мислили ли сте за това, че въпреки че технологиите са се развили до такава висока степен, ние се огъваме под все по-големи товари и тежести. Това е само по себе си абсурдно. Но това е нашият свят - той не иска да пожали човека. Светът експлоатира хората и после ги изхвърля, защото не са му необходими. Самите ние се огъваме под тежестта на товара и едва можем да се движим. Претоварени сме и се огъваме под товара на страховитото развитие на този свят, превиваме се под страховете си. Трябва някак да се избавим от този товар. Исус ни казва: **"А когато започне да става това, изправете се и повдигнете главите си, защото изкуплението ви приближава."** Напротив, ни казва Спасителят, щом всички тези страшни неща започват да стават, значи, че е дошло времето на изкуплението. Сриването на този свят е

основание за радост у всеки християнин, не за страх, а за радост. И това е така не за друго, а поради факта, че Исус Христос идва. Повдигането на главите е само по себе си чудо. То много прилича на изцеленията, с които Исус избавя болните хора. Вижте как изглежда тази картина, която Спасителят рисува. Той идва и хората, които вярват в Него, повдигат очите си и биват изцелени и освободени от страховете си. Така е и с нас. Докато гледаме този свят и проблемите, с които сме заобиколени и ще бъдем заобиколени, ние ще бъдем слепи за Бога. Тогава наш бог ще бъдат проблемите и страховете ни. И обратно, когато живеем с поглед, насочен към Бога, в очакване на Неговото повторно идване и на Небесното царство, тогава болките и грижите на този свят ще ни засягат, но по няма да са център на живота ни. Как живеете вие живота си? Къде е тежестта? Затворили ли сте се в страховете си, превити ли сте под тежестта на трудностите и проблемите, с които този свят ни засипва, или успявате да живеете живота си с поглед, насочен към Исус и към изкуплението, което Той носи? Това е въпрос на определяне на приоритетите. Кой е вашият приоритет? Исус ли, Неговото идване, вечният живот, или нещо друго. Подготовката за идването на Исус започва оттам. Поставете си правилните приоритети и живеете живота си с поглед, насочен към Небето, към Този, който има да дойде, защото идвайки, Той ще донесе изкуплението със Себе си. Исус никога не идва празен при нас, Той идва и носи Спасение със Себе Си. Този свят носи погубел, а Исус Христос носи Спасение, спасение за всеки, който има смелостта да повдигне очите си към Него и да Го следва. Имате избор, изберете да следвате Исус Христос!

4. Белезите на времето. За да опише по-подробно времето, което има да дойде, Исус използва едно сравнение: **"И им каза притча: Погледнете смокинята и всички дървета. Когато вече покарат, вие, като видите това, сами знаете, че лятото вече е близо."** Има белег, наблюдавайте и очаквайте. За този текст имаме две възможни тълкувания. Първото е очевидно - Исус призовава хората Си към бдителност. Ние, хората, не сме особено бдителни и внимателни по отношение на духовното. Както казах обаче в началото, ние се намираме в последни времена и ако наблюдаваме как се развиват събитията, няма да ни е трудно да установим, че краят на света не е далеч. Кога ще бъде, ние не знаем, а и не е толкова важно; важно е да осъзнаем, че трябва да сме готови за това време, когато и да е то. Второто разбиране на този текст се отнася до народа на Израел. В Стария, а и в Новия завет, Израел е сравняван със смокиня: **"Намерих Израел, че беше за Мене като грозде в пустиня; видях бащите ви, че бяха като първозрелите на смокинята в първата ѝ година;"** (Осия 9, 10) и още **"Опустоши лозата Ми и сломи смокините Ми; обели я съвсем и я хвърли; пръчките ѝ се обелиха."** (Йоил 1, 7). Държавата Израел е била унищожена окончателно от римляните след смъртта на Исус Христос. Почти 2000 години тази държава не съществува и през 1948 година, по начин, който е трудно разбираем за нас, хората, е възстановена. Смокинята се разлиства и става белег за идването на Исус Христос. И двете тълкувания ни карат да бъдем внимателни за белезите на нашето време. Внимавайте да не пропуснете шанса си, внимавайте да не пропуснете идването на Този, Който носи изкуплението: **"Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието Царство."** Когато това дойде, да знаете че е дошло Божието Царство. Исус Христос ще дойде като Цар. Той и сега е Цар, но не е виден за всички хора. Когато дойде този момент, тогава царството на Исус Христос ще е видно за всеки един и няма да премине никога. То ще бъде завинаги над нас, над тази земя и над цялата вселена. Малко изненадващо се появява следващият стих: **"Истина ви казвам, че това поколение няма да премине, докато не се сбъдне всичко това."** Как няма да премине това поколение? Защо Исус не е дошъл досега, хората от онова поколение

отдавана са измрели? Дали пророчеството не се е провалило? Разбира се, че няма такова нещо. Когато Спасителят използва думите род и поколение в думите си, отправени към хората, има предвид по скоро човешкия род и човешкото поколение като цяло. Човечеството ще го има, тази земя ще я има, докато Исус не дойде втори път. Затова не вярвайте на катастрофични прогнози и човешки пресмятания. Белегът за края е идването на Исус Христос. Преди да дойде Спасителят, няма да има край на земята. Насочете погледа си към Него и очаквайте Него. Той е истинският белег за края на този свят. Исус Христос казва: **"Аз съм алфа и омега, началото и краят."** Няма друг като Него. Насочете взора си към Него и вярвайте на Неговите обещания: **"Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат."** Божиите обещания са вечни, Неговата любов няма край.

5. И все пак какво да правим? Исус ни предупреждава, че трябва да живеем живот в очакване на Спасителя, да се пазим от опасностите и изкушенията: **"Но внимавайте, да не натезжат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи и онзи ден да ви постигне внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по цялата земя."** Внимавайте, защото опасностите са навсякъде. Всяко нещо, което е около вас, може да се превърне в примка. Нищо не бележи нашето време повече от преяждането, пиянството и житейските грижи. Това са бичове на съвременното общество. В нашия свят има хора, които умират от преяждане, и хора, които умират от глад, Алкохолът се превръща във все по-голям проблем, а житейските ни грижи, голяма част от които ние си създаваме сами, не ни водят към нищо добро. Исус иска да ни напомни да не се концентрираме в това, което е необходимо или вкусно за тялото и за живота ни на тази земя, а да насочим цялото си съзнание към Спасителя: **"Но бъдете бдителни във всяко време и се молете, за да успеете да избегнете всичко, което предстои да стане, и да застанете пред Човешкия Син."** Бдете и се молете, и така ще избегнете всичко, което стои между вас и Спасителя. Бдите ли? Молите ли се? Стремите ли се да избегнете всичко, което стои между вас и идващия Спасител на света? Исус Христос дойде и умря за греховете ни, пожертва тялото Си и понесе всеки грях, за да можем да живеем ние вечен живот. Заради това си струва да издържим малкото време, което остава до Неговото идване. Бъдете бдителни във всяко време, в дни на мъка и дни на радост, когато ви е тежко и когато ви е лесно. Бдете и се молете! Вижте света около вас и разчетете белезите на времето. Те са навсякъде около нас и когато го направите, ще можете да насочите очите си нагоре към Исус Христос, Който идва, за да установи Своето царство на тази земя и да прогони силите на мрака. Образ на това идване е празникът Рождество - ние очакваме идването на Спасителя. Бдете и се молете, за да сте подготвени. Бог иска да сме Му верни. Бог да ни дава сили за това. Амин.